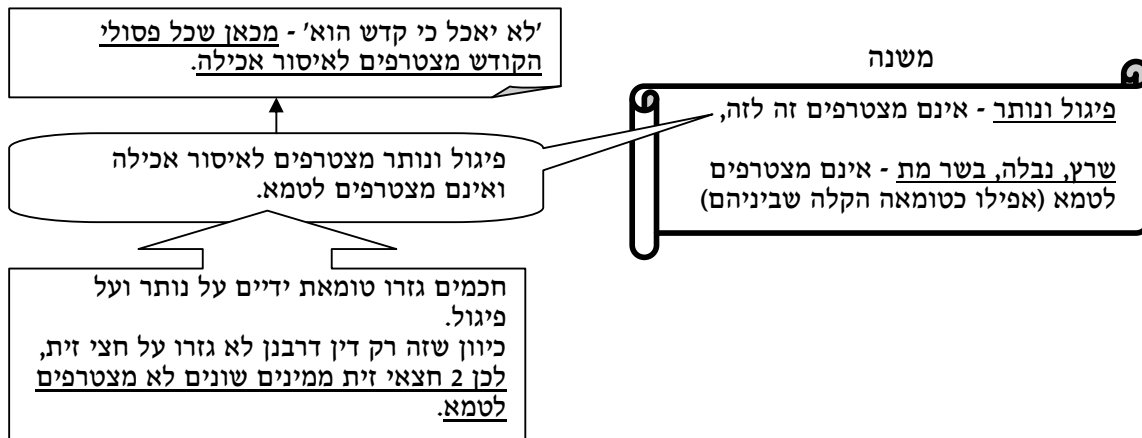
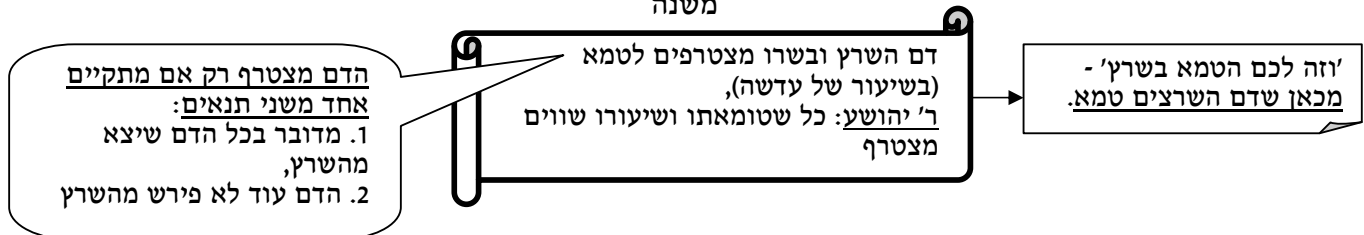

מעילה יז. (המשנה) עד יח. (סוף הפרק)

ביאורי מושגים
טומאת נותר ופיגול - חכמים גזרו שהנוגע בנותר או בפיגול ייטמאו ידיו.
הטעם לגזירה - בפיגול - משום חשדי כהונה - כדי שכהנים לא יפגלו במזיד כדי לפגוע בבעלים ויאמרו שוגגים היינו ויפטרו מלשלם (בהיזק שאינו ניכר חייבים לשלם רק במזיד),
 בנותר - משום עצלי כהונה - כדי שכהנים לא יתעצלו, ויסיימו את אכילתם בזמן.
פסול גוויה - אדם נטמא במגע ומשא רק מאב טומאה. חכמים גזרו שהאוכל $\frac{1}{2}$ פרס מאוכל טמא נטמא.
טומאת משכב ומושב - בגד נטמא בטומאת מושב כשיש בו טפח על טפח,
 בטומאת משכב הדרישות שונות: בגד = $3*3$, שק = $4*4$, עור = $5*5$, מפץ = $6*6$.

משנה

משנה

משנה

לר"ש אין צורך בצירוף כיוון שמחייבים מלקות גם על פחות מכזית.

ערלה וכלאי הכרם: ת"ק - מצטרפים, ר"ש - לא מצטרפים

משנה

בגד, שק, עור, ומפץ - מצטרפין זה עם זה.
ר' שמעון: הטעם לכך הוא שכולם ראויים ליטמא בטומאת משכב.

ברייתא

מהי 'אחיזה' - ר"ל: לשימוש אריגה,
ברייתא: לכפפות לחותכי תאנים שלא ילכלכו
את ידיהם

הכין בגד למושב - מטמא בטפח על טפח,
הכין בגד למשכב - מטמא ב 3*3 טפחים,
הכין רצועה לאחיזה - מטמאת בכל שהוא